

almindelige Statsindflydelse, og ikke bør sammenblandes med Statsudgifterne. Det er idetmindste den Grundføtning, hvorfra jeg har antaget, at man maatte gaae ud ved at ordne dette Forhold, og jeg vilde ikke kunne række Haanden til, at der ved nogen Bestemmelse, der nu toges, paapeges en modsat Udvei. At man, naar Sagen først er undersøgt og bearbejdet i den Retning, som jeg anseer for den rigtige, og det maatte vise sig, at der skulde være overveienende Grunde til at afvige fra dette i Almindelighed rigtige Princip, da i Tiden kunde finde sig besøiet dertil, det maa jeg indrømme; men nu at indslaae den Retning, som det ærede Udvalg har betegnet, kan jeg ikke finde stemmende med min Overbeviisning.

Orholm: Det Forhold, hvori de nu foreliggende Ændringsforslag staae til hele Sagen, opfordrer mig til at yttre et Par Ord med Hensyn til min Anskuelse om Samme. Jeg kommer derved tilbage paa de Uttringer, jeg tidligere har tilladt mig angaaende mit eget Synspunkt af denne Sag og af den Maade, hvorpaa Coloniernes Forhold til Møderlandet henfigtsmæssigt og bedst kunde blive ordnet. Min Anskuelse derom er, at den henfigtsmæssigste og til Coloniernes Velfærd bedst svarende Maade vilde have været at grundlægge en Retstilstand og en Forsatningsstilstand for Colonierne, og da saavidt muligt overlade til Coloniernes selv at udvikle deres Forhold paa en saadan Basis. Ved Indgaaelsen paa Regjeringens Lovudkast, saaledes som det nu har fundet Sted, er jo enhver Tanke om et saadant Systems Vedtagelse bortfalden, og dermed ogsaa de Anskuelser, hvormed jeg var gaaen ind paa Tanken om nu at give Bestemmelser om visse Grundrettigheder paa Coloniernes; thi ligesom de, efter min Tankemaade, skulde høre med til en Basis, som blev lagt for Coloniernes

Fremtid, saaledes vilde de paa den anden Side, indførte i en partiel, forelobig Coloniallov, ikke kunne Andet end afgive Stof til Misforstaaelse og Confusion. Jeg troer, at hvis man i denne Lov, saaledes som den nu foreligger, skulde indføre Grundbestemmelser for Coloniernes Forsatning, som skulde være saa omfattende, at der til disse ikke kunde ventes at blive søiede flere, saa vilde det være urigtigt at vedtage dem her, uden at have hørt Coloniernes Beboere om, hvorvidt de maatte ønske dem ubdvidede eller indskrænkede. Dersom man derimod blot her vil indføre nogle Bestemmelser af en saa almindelig usfyldig Natur, som dem, hvorefter den høitærede Finanzminister yttrede, at han ikke lægger videre Vægt paa, om de staae der eller ikke, saa troer jeg, at man derved, uden at opnaae noget virkeligt Gode, vil give denne Lov Anstrøg af at skulle være det, som jeg i Overensstemmelse med min og Udvalgets Anskuelse paa ingen Maade kan anerkjende den for at være. Det er altsaa fra Principets Side, at jeg skal fraraade at optage saadanne Grundbestemmelser i Loven efter den Natur og den Bessaffenhed, som den efter Thingets hidtilværende Afstemninger synes at ville faae.

Med Hensyn til det ene Ændringsforslag, som gaaer ud paa Muligheden af at kunne tænke sig at kunne ordne Coloniernes Udgifter og Indtægter saaledes, at de kunde ballancere og maaskee endeligen afgive et Overskud til Staten, saa har jeg vel ikke troet, at det var et System, som strax kunde indføres, men jeg troer, at Udvalget, ved at antyde en saadan Fremgangsmaade og en saadan Ordning af Forholdene, blot har villet give Leilighed til for Vedkommende her at udtale sig derom og for Regjeringen til at indsamle de Erfaringer og de Bemærkninger, som derom maatte fremsættes.